

En lluern

MELODIA: F/C/Bb/F/Gm/Am/Bb/C X2

F

Gira la cullera, sense rumb ni empeny,

C

preservo la manera d'ancorar el poc seny,

Bb

circulen les figures com d'un dolç rosat,

F

C

F + MELODIA UN COP

entres per la porta i tot jo sóc, l'intens combat.

F

C

Bb

Potser si que el xàfec

F Bb

F

G

C

es pot evitar, però tinc una gana i no la vull callar.

Bb

F

C

Dm

Bb

I desvestir tot l'ahir, la gran trifulca,

F

C

sóc catapulca i et vull dir...

Gm

C

Que quan et miro en silenci ets retall d'un ric cabal,

Gm

i que quan mous una pestanya,

C

doncs saps què... ja res em cal,

F

però la platja no és deserta,

C

ni la onada un suau vaivé,

Bm Bbm C

en suspesa descoberta, molt fluixet...

F

T'estimaré.

F C

Poc o molt, aquí em tens,

Bb F

un pèl feixuc, però amic dels vents.

Bb F

I la conversa és cascada,

Bb F

i tota tu ets una fada,

C

i et reculls,

Bb Bb F (melodia x2)

en el misteri, en el misteri, dels teus ulls.

L'immens tarròs

C

Cridava fort l'esglai,

Em

Somriu aquell bufó,

Am Em

Com d'un castell, pansit...

C Em

Com l'immens tarrós, del sucre silenciós,

Am Em

La tassa és l'infinit.

F G

Parla'm i digue'm

Am Em

Tot allò que sents callat

F G

Parla'm i afina'm, sotrac i veritat...

C

Grinyolava el vers,

Em

Com un univers,

Am Em

Dins del "cosit" vestit...

C Em

Responia el glaç, desfent el pedaç,

Am G

Curiositat, embadalit...

F G Am Em

La polseguera i el seu escampall vitrall,

F G

La primavera figura cap per avall...

C

Si les nits et poden xiques,

Em *Am* *G*

Vine sense més, i m'expliques, tot i enllà.

C

Si la clau que obre els teus llibres,

Em

poc volteja i es fa miques

Am *G* *F* *G* *Am/Em*

Saps d'algú, que ara et canta i et cantarà

F *G* *C*

Algú que t'esguarda i et refà-

Melodia x4: C/E/Am/G.

F *G* *Am* *Em*

La polseguera i el seu escampall vitrall,

F *G*

La primavera figura cap per avall...

C

Si les nits et poden xiques,

Em *Am* *G*

Vine sense més, i m'expliques, tot i enllà.

C

Si la clau que obre els teus llibres,

Em

poc volteja i es fa miques

Am *G* *F* *G* *Am/Em*

Saps d'algú, que ara et canta i et cantarà

F *G* *C*

Algú que ara et guarda i et somriurà.

Far

Estrofes: F/ G/ Em/Am

Tornada (Arreu del meu arbre...) D/G/C. D/G/Am

Hi ha un far, atent.

M'hi apropo, caient, el dia...

Endreço les hores, i els pensaments,

però tu, on ets,

I tu, on ets?

Arreu del meu arbre, silencis mordents.

Arreu del meu arbre, silencis absents.

Els dits, gelen,

i creuen,

cançons i badalls,

profundes les valls.

Dolça quietud, l'embut,

manifestat, clausurat,

punt i a part, diminut.

però tu, on ets,

I tu, on ets?

Arreu del meu arbre, silencis mordents.

Arreu del meu arbre, silencis absents.

Pinzellada del repòs

(Vals)

Dm/ Gm/Bb/ A7 x 2 (Melodia instrumental)

Part cantada:

Dm/Gm/Bb/A7/Bb/C/A7/Dm

Cortines, hores baixes,
Presumint d'un far endins,
Les riuades són salvatges,
I em cremen els instints...
Cullerades i vinagres,
Espirals d'eternitat,
I no hi ha res més amable,
Que els teus ulls creuant ciutats

Pentina'm suau que em queden,
Quatre llunes i un barret,
Esquimals a les finestres,
I el somniar d'un bell indret,
Com si volessin els dissabtes,
Un passeig ben nu i reclòs,
Esculpint de nou els arbres,
pinzellada del repòs

Misteris torts i eterns dilemes,
saludant greus infinits,
parpelles grans, cascades tènues,
Bellugant-se mil i una nits,

Secrets minuts,
Clarividències,
els cristalls tots han fugit,
s'atura el món,
i la fragància,
La teva dansa...
Ha emmudit.

Llosa i tap

C F C F

T'enyoro, un fil i mig, la veu, i ploro...

Em

vull la nit,

Am Dm

el teu cant,

G

i el teu neguit...

C F

T'enyoro...

Llàgrimes a la panxa,

C F

llosa i tap,

Em

les meravelles silencioses,

Am Dm

sobtadament són cauteloses,

G

al mig abril del meu cap...

F C

Em buido com la tornada d'un passeig semblant...ment

F C Em/Am /Dm G

Desitjo les siluetes perfumades i un matí... valent.

C

Dit polze,

F

enfila un traç, curt i ras,

C

fins els teus llavis, i l'avantbraç,

F

Tremola...

Em

Am

Recordes, les mans aquietes i les respiracions secretes...

Dm

un cotxe emergent,

G

quan la lluna és decadent...

C

Voldria,

F

C

fer-te un petó que anés des de la nit al dia...

F

i sentir el teu alè,

Em

Am/Dm

G

com s'endinsa al terraplè, d'una preciosa melodia...

F C

Em buido com la tornada d'un passeig semblant...ment

F C Em/Am /Dm G

Desitjo les siluetes perfumades i un matí... valent.

Ballarina dels camins

D

Puntejaves segments,

G A

destriant entre els "vents",

D

i les tènues finestres,

D

airejaves el pas,

G A

Tot desfent el compàs,

D D7

i les mil processons,,,

G

i jo amb cara de pal,

A

pensant ai tan se val,

Bm

visca la trajectòria,

Em

sense pena ni glòria,

A

caic damunt del coixí,

D A

perfum de romaní.

D G A
La cadera em reté però el meu somni és lleuger,

D
com la teva silueta,

D
la rotllana decreix,

G A D D7
i la cara de peix, bullit, se'm pronuncia.

G
Més bonica que el riu,

A
dansant vora la mar,

Bm
carícies i meandres,

Em
em despullo de mandres,

A D
i goso mostrar-te, la llum del meu far.

D
Gira gira embolcallant,

G A
aura plena i canviant,

D
sense obstacles ni proses,

D
la cadena és diamant,
G A
i jo vaig flirtejar,
D D7
revolta i quietud.

G
I si el dia m'empeny,
A
guardo tot el meu seny,
Bm
presumida capseta,
Em
cada mot és barqueta,
A
navegant mar endins,
G/A/D x2
ballarina dels camins...

La gràcia

*Tota la cançó (estrofa) es manté amb la roda G/Em/Am/D

Tornada: C/ D/ G/ G7 /C/ D/ Gx2

C/D/G/E/Am/D/G

Les portes del tren s'han fos,
instant aplastant,
escletxa integrant,
perfil lluminós.

Les hores ballen,
i les veus callen,
gira el ventre,
perdo el centre,

Rigorós entre els carrers,
pressumptament sense calers,
lleugera càrrega sobtada,
i un estel brindant papers.

Cinema mut a cau d'orella,
la purpurina d'una estrella,
el tràfec lluent dels riallers,
esclat dels colors, I els missatgers...

Com? Com?

Avui podria ser el gran dia,

Dels glaucs ventalls,

Com? Com?

la simfonia, plouen estralls...

Ventíjol mordent,
si t'apropes em transites
+ enllà del pensament,
Claus d'un Oracle, ardent miracle,
rastreig del penitent... valent!

Estornells prenen volada,
al mig sofà del cautelós,
se'm desdibuixa la mirada,
i tot em sembla meravellós...

Com Com?

Mapamundi és una festa,
serpentina i direcció,
vers la ciutat semi indigesta,
m'agrada càlida afició,
i junts partim en descoberta,
la porta oberta,
i el dolç petó.
Humit dels llavis,
estol dels savis,
cuejo silencios...

Mare

A

Tens l'ànima cosida,
un buf al cor,

D

als braços una nina,

E

i un polsim record, nit...

A

remeiera,

E A E7

a la finestra, les flors.

A

Respires engrunes d'il·lusió,
enlaies les dunes,

D

amb la fiblada d'un petó.

E

Desfaig i em faig,

A / A7

bocins d'enyor.

D

E

Darrera la paret, hi són,

F#m

perseguint els neguits,
cassoles, beuratges, camins i rendits,

Bm

el cel del meu planeta,

E

pots prendre amb els dits,

A/E

F#m

mare de tots els meus sentits... x2

D, E.

Solo A/ D/ E/ A/ E

A

Calaixos endormiscats,

coixins, llavors...

D

estufes, tremolors,

E

les plantes reviuem al teu pas,

i la melodia del teu braç,

A / A7

m'ha fos...

D

E

Un gest inquiet m'ha despullat,

F#m

i esquitxes els raigs d'una bondat,

que no sé dir, que no m'hi cap...

Bm

mare...

E A

Qui et sap?

Magí

Música: F / Dm / Bb / F

Estrofes: F / Dm / Bb / F

Tornada: *la lluna...* Bb / C / F-F (amb fonamental mi)-Dm / Gm / C

F (amb fonamental mi)-Dm / Gm / C

Has mogut un dit,

la mà i el pit, mentre dormies.

Tot l'infinit, se'm fa petit, si tu em mires...

La lluna engruna, ha dit...

Que embolcallada entre els estels,

ha decidit treure's els vels,

i anomenar-te príncep blau...

I és que talment ets com un dau,

qualsevol cara a tu t'escau,

Qualsevol cara a tu t'escau...

Jo vull ser el teu abric,

si el neguit et desvesteix,

com qui llegeix, un descosit...

Dia i nit

Pluja de tardor,

bàlsam i olor, terrabastall, ets el meu ball i tremolor,

La lluna

El llac

- Tota la cançó, inclosa la melodia instrumental, es manté amb la roda C/Dm/F__

Llibertat i embranzida,
borrallons a la deriva,
sou palau del respirar,
tot el món us pren la mà...

Hi ha un poema caigut,
a la panxa d'un mamut,
un príncep transformant,
la seva ombra en un diamant...

Música surant,
les paraules se'm desfan,
com la quietud del llac,
i aquell precís home del sac.

Ales i univers,
els fruits d'un bosc i els gerds,
sou la certesa, i la dolcesa del meu vers.

Una fulla *voleia* el seu pas,
la tardor és amable i fugaç,
com els núvols,

i les mil formes del llaç.

Floc de neu, picardia i reguitzell,

fes que el dia sigui teu,

qui podria sinó tu?

respirar DÉU...